

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha
by Rabbi Dovid Horwitz

Toldot 5784

Issue 4

In memory of Reb Yisrael Horwitz z"l on his third Yartzheit

"And Yitzchak entreated Hashem due to his wife's plight of being barren, and Hashem surrendered to his prayers and Rivka became conceived."

Rashi comments that the choice of words the Torah uses to describe Yitzchak's prayers, implied that Yitzchak pressed Hashem so hard for his wife to conceive, that Hashem, so to speak, surrendered to his pleas and granted him his prayer.

Why did Rivka's conceiving require such intense prayer on Yitzchak's part? Surely Yitzchak knew that Hashem's plan was that the Jewish people would be born through him. And if indeed it was part of Hashem's plan that the Jewish people should come from Yitzchak and Rivka, then why was Hashem so reluctant to grant them children, to the degree that Hashem needed to be "pressured" by Yitzchak's prayers? Even the choice of words the Torah uses to describe Hashem's acceptance of those prayers implies that Hashem even now, didn't want to grant him children, and only yielded due to Yitzchak's continuing pressure!

Rashi explains that Hashem actually did not want Rivka to have children for another 5 years, so that Avraham would be able to reach his allotted years of 180 before Eisav would turn to evil. Hashem had promised Avraham that he would pass away after having lived a full life. Hashem did not want to mar the end of his life with the anguish of knowing that Eisav became evil.

Due to Yitzchak's incessant prayers, Hashem brought Eisav into the world 5 years earlier than planned, thereby necessitating Avraham's life to be shortened by 5 years.

We can learn many lessons from this parsha. First, the power of prayer is powerful beyond our imagination. The very notion that we can sway Hashem into doing something He "doesn't" want to do, just because we pray hard enough, is truly amazing. Second, we see that Hashem had a plan all along as to why He was withholding children from Yitzchak and Rivka. He was not doing it to

be cruel, or to inflict suffering upon them. He was doing it so that Avraham could live the allotted years that he had. Had Yitzchak and Rivka been privy to Hashem's plan, they would no doubt have gladly endured another 5 years of childlessness.

In truth, if we were privy to all that Hashem does, both good and "bad", we would not have any questions or crises of faith. It is only because we do not understand Hashem's logic that we are filled with anguish and sadness when bad things happen to us.

As hard as it is to fathom, we must believe that there is a reason why Hashem brought the current war upon His chosen people, just as we must believe that there was a purpose to the Holocaust and to all past destructions that we have endured.

The fact that we cannot comprehend the ways of Hashem makes coping with these times so very difficult.

If only we had answers to all of our questions, we would be able to tolerate this long exile so much better. But we don't and therefore we have to find, on our own, the bright moments, the points to appreciate, to add a bit of light to the darkness.

As I write these words, I look out on Ahuza Street and see scores of people with Israeli flags walking home from the funeral of Roi Merom, z"l, the Ra'anana soldier that lost his life on Rosh Chodesh Kislev. It brings to mind a stark memory of many of these same people carrying their flags on a Saturday night as they marched to the parking lot across from Yad Labanim to protest against religion and the political right. Whereas then we felt the sadness of Jews fighting Jews, today "chaverim kol Yisrael", all Jews are one. It is unfortunate that funerals and tragedies are what were needed to bring us together, but let us appreciate, while mourning the loss, the power of our newfound friendship and oneness to beseech Hashem with the most powerful of prayer, to bring this exile to an end!

Minyanim at the kollel Mincha 12:50 16:25

Shacharis 7:00 8:15 Maariv 16:57 18:00 20:00

Follow
-US-

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה

פרשת "תולדות" התשפ"ד

לעילוי נשמת חברנו הרב יצחק ברכיה בן ניסן אריה הכהן

פינת ההלכה

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: קראתי שיש עניין להתחתן רק בחצי הראשון של החודש. מה פשר דבר?

תשובה: אכן מוזכר גם בשולחן ערוך וגם ברמ"א מנהג להתחתן בחצי הראשון של החודש והוא לסימן טוב שכשם שהלבנה מתחדשת בימים אלו גם הנישואים יוסיפו ויתחדשו.

אמנם רבים לא מקפידים כיום על הלכה זו, וכן ידוע בשם הגאון מוילנא, החתם סופר והחזון איש שלא הקפידו על הלכה זו, ואף מאלו שבעיקרון היו מקפידים בדבר, מצינו שנוקטים שיש להקפיד בזה רק אם החתן הוא מתחת לגיל 20, אך אם הוא מעל גיל 20 אין לאחר את החתונה בשל כך.

כמו כן יש שכתבו שמנהג זה שייך רק בנישואים ראשונים. וכמו כן יש לציין שבעבר שהיו גרים בעיירות קטנות היה אכן אפשרות לנהוג כך, אבל כיום שגרים בערים גדולות, וב"ה יש חתונות רבות, קשה יותר להקפיד בכך, אמנם רבים מקפידים בכך גם כיום - בעיקר בחצרות חסידים.

עוד יש לדעת שיש שנקטו שלעניין זה עד תאריך כ"ד לחודש הוא בגדר 'החצי הראשון' של החודש.

וורט לשולחן שבת

הרב בלאושטיין שליט"א קהילת בית יוסף
בית כנסת "ממעמקים"

פרשת תולדות

(ג) וַעֲתָה שְׂאֵגָא כְּלִיד תְּלִיד וְקִשְׁתָּךְ וְצֶאֱל הַשָּׂדֶה וְצִדְהָ לִי צִידָה צִיד:

(ד) וַעֲשֶׂה־לִּי מַטְעָמִים כְּאִשֶּׁר אֶהְבֵּתִי וְהִבִּיאָה לִּי וְאֶכְלָה בְּעֶבְרַת תְּבָרְכֶךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוּת:

כאשר אנו נצמדים לפשט הפסוקים עולה תמיהה גדולה, מה העניין שיצחק מבקש מעשיו שיביא לו ציד ורק אז הוא יברך אותו, הרי אנו מדברים על יצחק אבינו שנתקד על המזבח עולה תמימה שהיה בגן עדן וכי הראש של יצחק במנת שווארמה עסיסית? הרי מדובר באבי האומה, הייתכן שיצחק מחפש לעצמו מילוי תאוה כל כך פשוטה? ולמה אינו מבקש צלחת אוכל מאשתו רבקה?

פרושים רבים ועמוקים נאמרו על כך כולם מטרותם אחת שאין הדברים כפשוטם אבל ישנו פרוש פשוט וכל כך אמיתי שנוגע לכולנו ונקדים בסיפור שהוא דוגמא אחת מיני רבות.

לפני כמה שנים פגשתי בחור אחד בגיל תיכון שמאז שהוא זוכר את עצמו הוא "טיפולי", כל הזמן בכיתה טיפולית, בועדות השמה, עם עובדת סוציאלית, עובר ממסגרת למסגרת, תיקים במשטרה וכו'.

הסתבר שהבחור הזה היה התגשמות של "נבואה" מכיוון שמאז ומעולם אמרו לו בבית "לא יצא ממך כלום" "אתה תהיה גנב" "אי אפשר לסמוך עליך" ועוד מחמאות מעין אלו, אכן הבחור היה מסתובב ברחובות ומתחבר לכל "הצדיקים" ולא מפסיק להסתבך.

במשך כשנה רדפתי אחריו שיגיע לשיעורים במדרשיית הנוער "ממעמקים" אבל לא כל כך היה עם מי לדבר עד שגדל קצת והחיים כבר היכו בו כמה פעמים והיה יותר נכנע ומוכן לשמוע והתחלנו ללמוד למרות ההצהרות שלו שלימודים זה לא בשבילו, הבחור לומד ומתחיל לשמוע מחמאות "כל הכבוד" "איזה שאלה מעולה" "יש לך ראש טוב לגמרא" "אתה צדיק" "בטח שאתה יכול" וכו' השיעורים התארכו מעשרים דקות

למענה הלכתי בווצאפ
שלח הודעה למספר

לשעה ולשעה וחצי.

כאשר סיפרתי למורה שלו בבית הספר שהבחור לומד ברצף שעה וחצי גמרא הוא לא האמין... מיותר לציין שלאחר כמה חודשים אותו בחור נכנס לישיבה קדושה.

"ויאהב יצחק את עשיו כי ציד בפיו" פרק כב פ' כח, יצחק אבינו יודע שעשיו ירד מהדרך ואינו הולך בדרכי אבות ולכן הוא רוצה לקרב אותו אליו כדי שהוא יוכל להשפיע עליו, כדי לשמור על קשר, כדי שביום מהימים יוכל עשיו לחזור בתשובה, יצחק אבינו מבין שהקשר שלו עם עשיו לא יכול להיות דף גמרא לכן הוא נכנס לעולמו של עשיו מדבר איתו בגובה העיניים, אתה גיבור, אתה צייד מוכשר, לך תשמח את אבא ותביא לי מטעמים כאשר אהבה נפשי...

הורים רבים מסרבים להיכנס לעולמם של הילדים מתוך חוסר הבנה או מתוך פחד ומבטלים את עולמם של הילדים לחלוטין "תפסיק להתעסק בשטויות, מאיפה הרעיונות האלו? תשקיע בגמרא" והילדים שכל כך זקוקים לתמיכה מבינים מהר מאד עם יש להם עסק ומאמצים לעצמם "מחנכים" אחרים.

כאשר ההורים המבוהלים מבינים את הטעות ומתחננים לעזרה כבר מאוחר מדי, הילדים כבר לא רוצים לשמוע.

ישיבילו ההורים לטפח קשר אמיתי עם הילדים הבנוי על התעניינות אמיתית והשתתפות כנה בניסיונות הרבים שאליהם הם נחשפים וע"י כך יוכלו ההורים להשפיע ולתת כלים ולחנך, הקשר הבריא והידיעה ש"ההורים איתי" נותנים עמוד שדרה איתן לילדים ולא ימכרו את חייהם תמורת נזיד עדשים של תאוות רחוב. שבת שלום.